

MOKYKLINIŲ „CHIMERŲ GRUPIŲ“ SOCIOLINGVISTINĖ KONOTACIJA

Nikolay Tsankov, Veska Guyviiska
Pietvakarių „Neofit Rilski“ universitetas, Blagojevgradas, Bulgarija

Anotacija

Mokyklinės „chimerų grupės“ yra nauja pedagoginė realija, būdinga bendruomenių, linkusių į deviantinius veiksmus, elgsenai. Skirtingos interpretacijos sieja šias bendruomenes su problemiškais vaikais, jaunimo subkultūromis, gatvės grupuotėmis – „chimerų grupės“ galimai yra konceptuali jų projekcija. Bandoma perskaityti mokyklinės „chimerų grupės“ kaip deviantiniu elgesiu pasižyminčių, tačiau ne nusikaltėlių, vaikų ir paauglių bendruomenės pavadinimą sociolingvistiniu požiūriu; tokiu atveju susiduriama su teisiniais terminais ir nusikalstamu elgesiu. „Chimerų grupių“ nariai, pasižymintys deviantiniu elgesiu, mokyklose imituoja kriminalinių grupių elgseną, skolindamiesi pastarųjų elgsenos mechanizmus ir priemones bei sukurdami savitą elgseną, pasitelkę socialinius tinklus. Terminu „chimerų grupė“ sociolingvistinių konotacijų tyrimas sudaro galimybę įvertinti pedagoginės bendruomenės pasirengimą adekvačiai suvokti šį reiškinį ir atitinkamai jį valdyti.

Esminiai žodžiai: *chimerų grupė, institucijos bendruomenė, elgsena, socialiniai ir lingvistiniai parametrai, verdiktai, kalbėjimo aktas, performatyvus aktas, sėkminga komunikacija.*

Įvadas

„Chimerų grupės“ Bulgarijos mokyklose atsirado demokratinio virsmo laikotarpiu, prasidėjusiu 1989 metais. Tai ne tik vertybių kūrimo laikotarpis, bet ir metas, kai imta pervertinti per daugelį metų Bulgarijos visuomenėje įsigalėjusias vertybes (Peteva, Filipova ir Toshev, 2011). Bulgarijos ugdymo erdvė tapo pokyčių, kuriems nebuvo pasirengusi, įkaite. Vaikų bendruomenė faktiškai liko be priežiūros ir idealų. Atitolimas nuo mokyklos yra tikrai ilgalaikio dalyje visuomenės vykstančio atitolimo nuo šeimos ir priežiūros stokos išraiška. Bulgarijos mokyklose susiformavo grupuotės, bendruomenės ir kiti dariniai, atkartojantys asocialių suaugusiųjų elgesio modelius. Veikdamos netrukdomai, anonimiškai ir masiškai, grupuotės sukūrė pasipriešinimo įvaizdį, daugiausia siedamos savo veiklą su agresija, patyčiomis ir smurtu mokykloje. Tačiau net ir šiuo metu yra ugdytojų, nenorinčių pripažinti šių grupių egzistavimą: jie yra įsitikinę, kad tokių grupių veikla – vien mokyklos psichologo rūpestis. Tačiau mokyklų psichologai nesugeba nustatyti šių grupių individualių ir kolektyvinių

charakteristikų, nes grupėms būdingas eksponentinis augimas, naujų mokyklos erdvių užėmimas, įskaitant ir virtualias erdves.

Mokyklinių „chimerų grupių“ sociopedagoginiai bruožai

Mokyklinė „chimerų grupė“ yra nusikalstama grupė, suformuota pagal visuomenės asocialių, kriminalinių grupių modelį. Ji naudojasi tuo pačiu socialiniu arsenalu, kuriuo naudojasi nelegalūs prekeiviai, sąvadautojai, prostitutės, reketininkai, šantažuotojai, prekybininkai, priskiriami potencialiai kriminogenei bendruomenei. Be to, vaikų „chimerų grupės“ yra kūrybiškesnės ir kur kas mobilesnes nei suaugusiųjų. Taip yra dėl to, kad vaikai yra įvaldę virtualią erdvę, be kurios šiuolaikinis vaikas ar mokykla yra tiesiog neišsivaizduojami. Šių grupių chimerinį charakterį lemia galimybė išlikti anonimiškiems ir transformuoti erdvę į viešąją, pasitelkiant šių grupių nariams reikiamą pagarbą, kurią sąlygoja jų keliami baimė. Moksliniai šaltiniai teigia, kad „chimerų grupės“ pirmą kartą buvo paminėtos Rusijoje XX a. devintojo dešimtmečio publikacijose, kartu su perestroika. Pokyčių laikotarpiu grupiniai nusikaltimai (įskaitant vaikų ir paauglių nusikaltimus) tapo kur kas pavojingesni visuomenei ir kasdien pritraukdavo vis naujų nusikaltėlių (Enikeev, 1996).

Vakarų mokslinėje literatūroje jaunuolių grupuočių problema analizuojama deviacijos ir nusikalstamumo kontekste. Keletas mokslinių studijų pabrėžia, kad gatvių grupuotės formuoja paauglių deviantinio elgesį, o esminis mechanizmas, skatinantis jungtis prie jų, yra susijęs su tuo, kad vaikai dėl jų tapatumo problemų ir socialinės bei psichosocialinės raidos jaučiasi esantys menkesni už kitus visuomenės narius (Taylor, 2013; Klein 1995; Grant, Feimer 2007; Klein, Maxon, 2006).

Per „sunkių vaikų“ problemos (Usheva, 1997) kontekstą galima tyrinėti paauglių asocialaus elgesio mechanizmus, įskaitant blogus sprendimus, blogus tikslus, blogą aplinką, deformuotas šeimos pedagogines funkcijas, konfliktą su bendramoksliais ir blogo ugdymo poveikį.

Deviantinės normos pavertimas galios šaltiniu yra dabar funkcionuojančios teisinės sistemos neefektyvumo problemos dalis (Galabov, 1997).

Skirtingų teisinių sistemų sąveika bei konfliktas tarp jų gali paskatinti deviantinio elgesio atsiradimą. Deviantinė norma yra netiesiogiai susijusi su žmogaus tapatumu: deviantinė asmenybė jaučiasi atstumta visuomenės, nes jai nepavyksta tinkamai adaptuotis. Dėl šios priežasties kiekviena tapatybė yra aktuali; ir ne tik asmuo priklauso nuo grupės, bet ir grupė priklauso nuo individo elgesio. Deviacijos neigiamai konotuotas apibrėžimas, kurį suformavo visuomenė, susijęs su elgsena apskritai, bet ne su atskirais veiksmais, pažeidimais ar delinkvencija.

Mokyklinės „chimerų grupės“ yra nauja mokyklose dominuojanti galia; dar blogiau – ji tampa „gėrio“ modeliu. Prisijungimo prie šių grupių ir jų palikimo mechanizmai nėra ištyrinėti, tačiau šias grupes sudaro tikrai ne nevykėliai. Dažnai pasitaiko, kad grupių nariai yra puikūs mokiniai ir (ar) turtingų šeimų vaikai: prisijungdami prie tokių grupių, jie siekia ne tik patirti jaudulį, demonstruojamą kino filmuose, bet ir išbandyti kitų asmenų valdymo formas. „Chimerų grupė“ yra lyg fantomas: mokykloje apie ją kalbama paslapčia, bet jos arogantiška galia demonstruojama ir juntama visur, kur tik grupė gali pasiekti. „Chimerų grupės“ egzistuoja visur – tai nėra getų ar bendrojo lavinimo mokyklų privilegija.

„Chimerų grupės“ dažniausiai veikia tik vienoje mokykloje, tačiau jų lokalumas tėra iliuzija, nes šios grupės nuolatos įsismelkia į vis naujas mokyklos erdves. Manipuliacija per socialinius tinklus sudaro galimybę sukurti paralelinius pasaulius ir užkariauti vis naujas įtakos teritorijas.

Dažnai „chimerų grupių“ elgsenos atsakas yra jų „chimerinės dvasios“ išraiška, susijusi su adaptacija naujoje kultūroje ar socialinėje aplinkoje. Viena iš „chimerų dvasios“ savybių yra akcentuacijos. Tai nėra nei klasikiniai psichopatijos atvejai, nei normalūs psichologiniai reiškiniai (Leonhard, 1968).

„Chimerų grupės“ išpažįsta kitokią vertybių sistemą: toje sistemoje dominuoja neformalūs santykiai. Grupės narius vienija bendri interesai, nuostatos ir lūkesčiai. Nukrypimas nuo normos nepriimtinas: „chimerų grupėse“ reikalavimams paklūstama be jokių komentarų ar diskusijų. Už bet kokį bandymą individualizuoti veiklą baudžiama – taip kiti nariai dar labiau integruojami į grupę. Tai sukuria konfliktą tarp „chimerų grupių“, jų narių ir socialinės bei edukacinės mokyklos aplinkos. Dėl to dauguma tokių grupių narių mokykloje nepritampa, jų elgesyje atsiranda kriminalinio elgesio užuomazgų, susiklosto antrinės kriminogeninės rizikos situacija.

„Chimerų grupės“ keičia paauglių tapatybę, įtvirtindamos elgsenos modelį, nulemiantį dalyvių socialinį likimą. Sukuriama netgi nauja subkultūra, kuri santykinai yra visapusiška ir tvari. Paauglių deviacinis elgesys mokykloje sudaro prielaidas sukurti naujus vaidmenis, pvz., egzekutoriaus, aukos, pastarosios dažnai patiria patyčias, agresiją ir smurtą. Vaikų aukų išgyvenama nuolatinė baimė paverčia juos kankiniais. Nėra didesnio pažeminimo kaip vaiko niekinimas, nes vaikas negali apsiginti. „Chimerų grupės“ mokyklose dažnai nėra vertinamos kaip smurtautojų ir agresorių grupės, dažniausiai apie jas iš viso stengiamasi nekalbėti.

Kaip atsakas į „chimerų grupių“ konsolidavimąsi, mokyklose randasi ir naujų pasipriešinimo tokioms grupėms formų, kurias profesionalūs pedagogai turėtų išnaudoti kaip galimybę išspręsti problemą.

„Chimerų grupių“ tyrinėjimų sociopedagoginės problemos

Socialinėje pedagogikoje (Stefanova, 2014), kai kalbama apie jaunuolius, pasižyminčius deviaciniu elgesiu, dažniausiai vartojami terminai „deviacija“ ir „delinkvencija“. Teigiama, kad deviacija yra asocialus elgesys, siejamas su moralės normų pažeidimais, o delinkvencija – asocialus elgesys, siejamas su teisinių normų pažeidimais. Abejais vaikų ir paauglių deviantinio elgesio atvejais būtina resocializacija – kaip sociopedagoginė korekcija. Svarbiausias dalykas tokiu atveju yra pedagoginė veikla, daranti įtaką vaiko socialiniam elgesiui. Toks vaikų elgesys turėtų būti ne koreguojamas, bet transformuojamas, taikant pedagoginį poveikį ir sąveiką (Gospodinov, 2010).

Ši mintis atskiria korekcinį veiksma, kurį numato resocializacija, ir edukacines veiklas, susijusias su žmogaus elgsenos ir asmenybės transformavimu. Pedagogikoje sąveikos tarp suaugusiųjų ir vaikų atsiranda vertybių ir jų formavimo pakartotinio įvertinimo lygmeniu.

Keletas mokslinių tyrimų susieja socialinius veiksnius, lemiančius asocialų elgesį, asmenybės psichologinį pamatą ir galimybes daryti edukacinį poveikį. Sisteminė prieiga sudarytų sąlygas kur kas išsamiau įvertinti paauglio, vis dar neužtikrinto dėl savo gyvenimo kelio pasirinkimo, asmenybę.

Mokyklų „chimerinės grupės“ yra klanų, kaip nusikalstamų grupuočių, dvasios išraiška, būdinga postmoderniajam laikotarpiui. Priklausymas klanui yra bandymas sustiprinti kolektyvinį „mes“, nes tiek grupės, tiek ir klanų tapatybės yra archetipų, siekiamybių ar totemų „objektyvioji dvasia“, sulaukianti stipraus pasipriešinimo dėl žmogaus individualumo monadinės prigimties (Mafezoli, 2011). Nepaisant universalios šiuolaikinio klanų dvasios, savojo „aš“ saugojimas įvairiose socialinėse situacijose yra gyvybiškai svarbus. Šia prasme mokykloje asocialiai besielgiantiems vaikams ir paaugliams taikomos pedagoginės strategijos ir technologijos privalo būti ne tik individualiai orientuotos, bet ir individualiai įtvirtintos.

„Chimerinės grupės“ yra naujos socialinės ir pedagoginės situacijos Bulgarijos mokyklose dalis. Šiuo metu mokyklose vis dar vyksta demokratiniai pokyčiai ir socialinė transformacija. Tokias grupes būtina gerai iširti ir pažinti, kad jų egzistavimo priežastys ir neigiamas poveikis vaikams ir mokyklos bendruomenei būtų panaikintas ar apribotas.

„Chimerų grupės“, kaip kriminalinės grupuotės, bendruomenės ar subkultūros, egzistuojančios mokyklose, turi būdingų, tvarių sociopedagoginių bruožų, apimančių naujas regresuojančias vertybių sistemas, akcentuacijas, nesėkmingą edukacinę adaptaciją, agresiją ir kriminogeninį potencialą.

Šios sociopedagoginės mokyklose veikiančių „chimerų grupių“ problemos yra skirtingos prigimties, todėl yra daug galimybių jas spręsti, turint omenyje ir

vaikų, paauglių asocialų elgesį, ir asmenybės psichologinį pagrindą bei potencialias galimybes daryti poveikį tokiai grupei.

Kalbinės elgsenos socialinės konotacijos „chimerų grupės“ atveju (empirinis tyrimas)

Tyrimu siekiama išanalizuoti kalbinės elgsenos socialinę konotaciją „chimerų grupės“ atveju, turint omenyje kalbos atlikimo (kalbėjimo) būdą, testuojant kalbinės elgsenos socialinių konotacijų idėją sociolingvistiniame kontekste. Tiriama mokinių, mokytojų ir specialistų kalbėjimo praktika vartojant terminą „chimerų grupė“, įskaitant ir kalbėjimo performatyvumo būdą. Analizuojamos kalbinės bendruomenės komunikacijos sėkmė apibrėžia mąstymo strategijas, susijusias su vertybėmis. Šie apibrėžimai, patrauklumas, pažadai ir grasinimai nusakomi „chimerų grupės“ terminu kaip vertybių tipai ir elgsenos nuostatos.

Empirinio tyrimo metodologinis pagrindas remiasi šiomis teorijomis:

- J. Austino kalbėjimo akto teorija. Studijoje „Kaip žodžiai padaro daiktus“ (*How Words Do Things*, 1962) J. Austinas išskiria tris kalbėjimo aktus: (1) aktai, apriboti paties kalbėjimo, – lokucija; (2) ilokucija – kalbėjimo aktai, egzistuojantys kalbėjimo metu; (3) veiksmas, atliekamas sakant, – kalbėjimo performatyvumo aktas. Šiuo atveju tyrimo objektas yra performatyvūs pasakymai mokykloje. Performatyvumas svarbus kaip dalyvių tradicinio mąstymo būdas. Pasak J. Austino, kalbėtojas gali pasitelkti performatyvius pasakymus tam, kad išreikštų sprendimą (verdiktą), darytų įtaką ar demonstruotų galią, išipareigotų arba deklaruotų išipareigojimų intenciją, sutiktų su požiūriu ar ekspresyviai jį išreikštų, paaiškintų priežastis, argumentuotų ar komunikuotų aprašomuoju būdu (Austin, 1962). Performatyvūs pasakymai ir performatyvus termino „chimerų grupė“ vartojimas suteiks mums aiškų analizuojamo fenomeno ir jo socialinių projekcijų lingvistinį vaizdą.
- Komunikacijos sėkmės teorija – socialinės srities subjektų perlokucinis efektas kalbinėje komunikacijoje ir kalbėjimo praktikoje, kuriuos išplėtojo savo darbuose mokslininkai (Dijk, 1977; Bilmes, 1986; Habermas, 1999; Pagan, 2008), pasiremdami J. Austino teorija ir atsižvelgdami į tai, koks yra kalbėjimo aktas – veikla ar veiksmas, kokia vyrauja įsigalėjusi tvarka, pasireiškia reakcijos, t. y. erdvė atgyja per komunikaciją (Mangancheva, 2012). Ši mokslinė studija remiasi mokykloje vykstančių kalbėjimo praktikų „perlokucinio efekto“ idėja ir išplečia „chimerų grupių“ sampratą performatyvaus vartojimo prasme. Tyrimu nesiekama pateikti komunikuojančių asmenų apibendrinimų ar interpretacijų, nesiekama pateikti ir bendrų mąstymo schemų, bet bandoma suklasifikuoti pedagogų mąstymo vertybių sistemą ir jų gebėjimą ar negebėjimą pasiekti sutarimą per kalbą ir jos viešą vartoseną.

Šiuo atveju performatyvūs kalbėjimo aktai yra institucinės prigimties – dėl to jie mums yra svarbūs. Šis tyrimas nesiejamas su jokia kita performatyvumo klasifikacija. Klasifikuojant performatyvius pasakymus bulgarų kalba, remiamasi Bulgarijos kalbininkų (Jereva, 2011) pasiekimais.

Analizuojami šie aspektai: verdiktinis modalumas – vertinimas, nuomonė ar pritarimas; praktikuojamasis modalumas – liepimas, patvirtinimas, komanda; ekspresyvusis modalumas – atsiprašymas, sveikinimas, pagyrimas, maldavimas; išipareigojamasis modalumas – pažadas, grasinimas, atsakomybės prisiėmimas; aiškinamasis modalumas – aš atsakau, įrodau, pripažįstu, iliustruoj, manau.

Šis tyrimas reikšmingas šiais aspektais:

- „chimerų grupės“ kaip sąvokos įtraukimas į institucinę performatyvią vartoseną;
- komunikacinės sėkmės paieška – komunikuojančiųjų, t. y. mokinių, mokytojų, mokyklos konsultantų, perlokucinis efektas;
- kalbėjimo bendruomenių konsolidavimas mokyklose ir jų viešojoje kalbinėje erdvėje;
- kalbinės elgsenos socialinės konotacijos.

Tyrimo tikslas – ištirti performatyvaus kalbėjimo aktą mokykloje, atkreipiant dėmesį į „chimerų grupę“ kaip į sąvoką dalyvių komunikacinės sėkmės (perlokucinio efekto) kontekste. Pagrindiniai tyrimo uždaviniai:

1. Termino „mokyklinė chimerų grupė“ analizė sociolingvistiniu aspektu.
2. Institucinių bendruomenių performatyvių kalbėjimo aktų analizė termino „mokyklinė chimerų grupė“ vartosenos aspektu.
3. Pedagoginės bendruomenės kalbinės elgsenos perlokucinio efekto analizė termino „mokyklinė chimerų grupė“ vartosenos aspektu.

Šio tyrimo metu apklausta 90 vidurinio ugdymo mokyklų mokinių, 45 mokytojai ir 15 mokyklos konsultantų. Jų buvo prašoma įvertinti požiūrį į mokyklose esančias grupuotes, vartojant kodinį žodį „chimerų grupė“ ir taikant skalę nuo 1 iki 5. Apibendrinti rezultatai pateikiami lentelėje.

Lentelė

„Chimerų grupės“ performatyvi kalbi- nė vartoseną	Moki- niai	Moky- tojai	Konsul- tantai	Analizė
Mokyklos „chimerų grupė“ yra vaikų ir paauglių kriminalinė grupuotė, besivadovaujanti iš suaugusiųjų kriminalinio pasaulio pasiskolintu elgsenos modeliu.	43 proc.	49 proc.	23 proc.	Verdiktinis modalumas – vertinimas, nuomonė ar pritarimas. <i>Tiek mokytojai, tiek mokiniai nurodė tą patį verdiktinio modalumo (nuomonė ir vertinimas) procentą, susijusį su „chimerų grupėmis“ performatyvios vartosenos aspektu. Atrodo, kad šis raiškos modalumas nėra pakankamas kalbinis prioritetas.</i>
Mokyklos „chimerų grupė“ privalo turėti fiksuotą vietą, jos veikla yra ribota ir, jei įmanoma, eliminuota kaip kriminalinio elgesio tipas.	4 proc.	9 proc.	12 proc.	Praktikuojamasis modalumas – liepimas, patvirtinimas, komanda. <i>„Chimerų grupių“ performatyvaus praktikuojamojo modalumo atveju neatrodo, kad jį palaiko mokytojai, mokiniai ir konsultantai (mažiau kaip 10 proc., išskyrus konsultantus). Remiantis tokiais atsakymais galima teigti, kad tikimasi, jog kažkas kitas priims sprendimą ir prisiims atsakomybę už veiklą, susijusią su mokyklose veikiančiomis grupėmis, vykdyimą.</i>
Užkirsksime kelių „chimerų grupėms“ veikti kaip mokyklų grupuotėms ir pašalinkime jų piktavališką įtaką!	9 proc.	2 proc.	2 proc.	Ekspresyvusis modalumas – atsiprašymas, sveikinimas, pagyrimas, maldavimas. <i>Performatyvusis ekspresyvus modalumas (maldavimas) „chimerų grupės“ atveju nesulaukia būtino kalba išreikšto palaikymo iš visų trijų apklaustų grupių. Akivaizdu, kad pakylėtas ir apgailėtinas kalbėjimas nėra populiarus, kai kalbama apie grupuotes.</i>

Lentelės tęsinys

Mokyklų „chimerų grupių“, kaip kriminalinių organizacijų, aukų yra daugiau, nei tikėtasi, tačiau kantrybė turi ribas.	36 proc.	28 proc.	53 proc.	Įsipareigojamasis modalumas – pažadas, grasinimas, atsakomybės prisiėmimas. <i>Įsipareigojamasis modalumas yra kaip gija, atsakomybės prisiėmimas, kuriam pritarimą išreiškė 50 proc. konsultantų, 36 proc. mokinių ir 28 proc. mokytojų. Rezultatai rodo veiksmų, orientuotų į grupuotes, ryžtingumą net ir kalbiniu lygmeniu.</i>
Mokyklų „chimerų grupės“ yra naujai atsiradęs fenomenas, susijęs su paauglių, kurie naudoja smurtą, agresiją ir spaudimą, nusikalstamu elgesiu.	8 proc.	12 proc.	10 proc.	Aiškinamasis modalumas – aš atsakau, įrodau, pripažįstu, iliustruju, manau. <i>Performatyvių pasakymų aiškinamasis modalumas, siejamas su „chimerų grupėmis“ kaip prielaida, panašiai pasiskirstė kalbinių bendruomenių apklaustų asmenų imtyse. Tai rodo, kad respondentai mokyklos grupuočių bijo arba jas gerbia. Matyti, kad neįmanoma konsoliduoti šių kalbinių bendruomenių.</i>

Empiriniu lygmeniu „chimerų grupės“ termino tyrimas institucinio performatyvaus kalbėjimo aspektu sudaro galimybę kalbėti apie dalyvių galimybę komunikacijos metu pasiekti komunikacinę sėkmę (perlokucinis efektas) – mokinių, mokytojų ir konsultantų atveju. Kalbines bendruomenes konsoliduoja performatyvūs pasakymai, interpretuojant „chimerų grupės“ terminą visais minėtais atvejais, bet visų pirma įsipareigojamojo modalumo atveju (grasinimas ir atsakomybė), paskui verdikcinio modalumo (vertinimas, nuomonė) ir kitais modalumo atvejais, kurie pasiskirsto po lygiai. Performatyvūs pasakymai, apimančys sąvoką „chimerų grupė“, yra vertybių sistemos ir mąstymo vertybių tvarkos dalis, ne tik atsakinga už bendraujančių asmenų sutarimą arba nesutarimą, bet ir išreiškianti skirtingo laipsnio pasirengimą veikti. Dominuoja įsipareigojamasis ir verdiktinis modalumas, t. y. mokyklos reguliavimas, primetantis nuomones ir vertinimą ir tuo pačiu metu parengiantis būtinus dalyvių kalbos ir kalbėjimo elgsenos pokyčius.

Išvados:

1. Termino „mokyklos chimerų grupė“ kaip sociolingvistinės sąvokos analizė yra neišnaudota erdvė atliekant realaus mokykloje vykstančio reiškinių ekspertinį vertinimą ir susijusi su deviantiniu mokinių elgesiu.
2. Institucinių bendruomenių performatyvaus kalbėjimo aktų tyrimas analizuojant sąvoką „mokyklos chimerų grupė“ įvertina pedagoginės bendruomenės pasirengimą adekvačiai suvokti šį fenomeną ir atitinkamai veikti realioje socialinėje aplinkoje. Verdiktinio ir išipareigojamojo modalumo aspektų dominavimas, t. y. komentarai, vertinimai, grasinimai, yra pedagoginės bendruomenės pasirengimo išraiška veikti prieš „chimerų grupę“.
3. Pedagoginės bendruomenės kalbinės elgsenos perlokustinio efekto tyrimas analizuojant terminą „mokyklos chimerų grupė“ turėtų pademonstruoti skirtingą bendruomenės narių vertybių suvokimą ir vertinimą. Toks vertinimas dažniausiai susijęs su mokyklos institucijos verdiktais ir „chimerų grupės“, kaip nepriimtino reiškinių, identifikavimu.

Institucijų kalbinių bendruomenių tyrimas sąvokos „chimerų grupė“ kontekste *suteikia galimybę suvokti kalbinės elgsenos mokykloje socialines konotacijas*. Veikdamos grupuotės diegia naują kalbą, taigi ir naują pasaulį, o šio pasaulio tyrinėjimas pateikia išsamesnį vaizdą to, kaip žodžiai „padaro“ daiktus. „Chimerų grupės“ yra ne tik naujas edukacinis reiškinys, bet ir naujas kalbinis reiškinys mokyklos, kaip institucijos, viešojoje erdvėje. Kalbinės charakteristikos (etiketės) yra tiesiausias kelias į reiškinio esmę ir patį jo tyrimą, o galimybė patikrinti pasirengimą veikti ir pasipriešinti bendruomenėms, kurias vienija kalba, ir jų galiai ir yra „būties tiesos namai“ (M. Heideggeris).

Literatūra

- Austin, J. L. (1962). *How to do Things with Words*. Oxford: At the Clarendon Press.
- Enikeev, M. I. (1996). *Basic and legal psychology*. Moscow, (In Russian).
- Gospodinov, Vl. (2010). *Adolescents: deviation, emotional intelligence*. Sofia: East-West, (In Bulgarian).
- Grant, C. M., & Feimer, S. (2007). Street Gangs in Indian Country: A Clash of Cultures. *J. Gang Res*, 14, 1-26.
- Galabov, An. (1997). Deviant norm. *Social. Review magazine book.1-2*, 37-45.
- Jereva, M. (2011). Performatives and performative utterances in modern Bulgarian language. Abstract. *Dissertation for the degree of Doctor of philological sciences*. Sofia: Sofia University “St. Clement of Ohrid”, (In Bulgarian).

- Klein, M. C., & Maxson.(2006). *Street Gang Patterns and Policies*. New York: Oxford University Press.
- Klein, M. W. (1995). *The American Street Gang*. New York: Oxford University Press.
- Leonhard, K. (1968). *Akzentuierte Personallichkeiten*. Berlin.
- Mafezoli, M. (2011). *The rhythm of life. Variations of postmodern themes*. Sofia: Marin Drinov, (In Bulgarian).
- Mangacheva, D. (2012). Communicative success in the dialogue interaction. *Language training, XXXIX, book 1. Foreign Language Teaching, 39, 1, 17-26* (In Bulgarian).
- Peteva, Z. V., Philipova, B., & Toshev (2011). Home, family, school: alienation of students from the school. *Chemistry, 20 (1) (23-42)* (In Bulgarian).
- Stefanova, M. (2014). *Social pedagogy*. Stara Zagora: University Publishing House "Tracian University" (In Bulgarian).
- Taylor, St. S. (2013). Why American boys join street gangs. *International Journal of Sociology and Anthropology, 5 (8), 339-349*.
- Usheva, M. (1997). *Why are difficult children difficult?* Blagoevgrad: Intellect A (In Bulgarian).

MOKYKLINIŲ „CHIMERŲ GRUPIŲ“ SOCIOLINGVISTINĖ KONOTACIJA

Nikolay Tsankov, Veska Guyviiska

Santrauka

Mokyklinės „chimerų grupės“ yra nauja pedagoginė realija, būdinga bendruomenių, linkusių į deviantinius veiksmus, elgsenai. Skirtingos interpretacijos sieja šias bendruomenes su problemiškais vaikais, jaunimo subkultūromis, gatvės grupuotėmis – „chimerų grupės“ galimai yra konceptuali jų projekcija.

„Chimerų grupės“ Bulgarijos mokyklose atsirado demokratinio virsmo laikotarpiu, prasidėjusiu 1989 metais. Tai ne tik vertybių kūrimo laikotarpis, bet ir metas, kai imta pervertinti per daugelį metų Bulgarijos visuomenėje įsigalėjusias vertybes (Peteva, Filipova ir Toshev, 2011). Bulgarijos ugdymo erdvė tapo pokyčių, kuriems nebuvo pasirengusi, įkaite. Vaikų bendruomenė faktiškai liko be priežiūros ir idealų. Atitolimas nuo mokyklos yra tiktai ilgalaikio dalyje visuomenės vykstančio atitolimo nuo šeimos ir priežiūros stokos išraiška.

Bulgarijos mokyklose susiformavo grupuotės, bendruomenės ir kiti dariniai, atkartojantys asocialių suaugusiųjų elgesio modelius. Veikdamos netrukdomai, anonimiškai ir masiškai, grupuotės sukūrė pasipriešinimo įvaizdį, daugiausia siedamos savo veiklą su agresija, patyčiomis ir smurtu mokykloje. Tačiau net ir šiuo metu yra ugdytojų, nenorinčių pripažinti šių grupių egzistavimą: jie yra įsitikinę, kad tokių grupių veikla – vien mokyklos psichologo rūpestis. Tačiau mokyklų psichologai nesugeba nustatyti šių grupių individualių ir kolektyvinių charakteristikų, nes grupėms būdingas eksponentinis augimas, naujų mokyklos erdvių užėmimas, įskaitant ir virtualias erdves.

Tyrimu siekiama išanalizuoti kalbinės elgsenos socialinę konotaciją „chimerų grupės“ atveju, turint omenyje kalbos atlikimo (kalbėjimo) būdą, testuojant kalbinės elgsenos socialinių konotacijų idėją sociolingvistiniame kontekste. Tiriama mokinių, mokytojų ir specialistų kalbėjimo praktika vartojant terminą „chimerų grupė“, įskaitant ir kalbėjimo performatyvumo būdą. Analizuojamos kalbinės bendruomenės komunikacijos sėkmė apibrėžia mąstymo strategijas, susijusias su vertybėmis. Šie apibrėžimai, patrauklumas, pažadai ir grasinimai nusakomi „chimerų grupės“ terminu kaip vertybių tipai ir elgsenos nuostatos. Analizuojami šie aspektai: verdiktinis modalumas – vertinimas, nuomonė ar pritarimas; praktikuojamasis modalumas – liepimas, patvirtinimas, komanda; ekspresyvusis modalumas – atsiprašymas, sveikinimas, pagyrimas, maldavimas; įsipareigojamasis modalumas – pažadas, grasinimas, atsakomybės prisiėmimas; aiškinamasis modalumas – aš atsakau, įrodau, pripažįstu, iliustruoju, manau. Šio tyrimo metu apklausta 90 vidurinio ugdymo mokyklų mokinių, 45 mokytojai ir 15 mokyklos konsultantų. Jų buvo prašoma įvertinti požiūrį į mokyklose esančias grupuotes, vartojant kodinį žodį „chimerų grupė“ ir taikant skalę nuo 1 iki 5.

Apibendrinant, galima teigti, kad Terminas „mokyklos chimerų grupė“ kaip sociolingvistinės sąvokos analizė yra neišnaudota erdvė atliekant realaus mokykloje vykstančio reiškinio ekspertinį vertinimą ir susijusi su deviantiniu mokinių elgesiu. Institucinių bendruomenių performatyvaus kalbėjimo aktų tyrimas analizuojant sąvoką „mokyklos chimerų grupė“ įvertina pedagoginės bendruomenės pasirengimą adekvačiai suvokti šį fenomeną ir atitinkamai veikti realioje socialinėje aplinkoje. Verdiktinio ir įsipareigojamojo modalumo aspektų dominavimas, t. y. komentarai, vertinimai, grasinimai, yra pedagoginės bendruomenės pasirengimo išraiška veikti prieš „chimerų grupę“. Pedagoginės bendruomenės kalbinės elgsenos perlokustinio efekto tyrimas analizuojant terminą „mokyklos chimerų grupė“ turėtų pademonstruoti skirtingą bendruomenės narių vertybių suvokimą ir vertinimą. Toks vertinimas dažniausiai susijęs su mokyklos institucijos verdiktais ir „chimerų grupės“, kaip nepriimtino reiškinio, identifikavimu

SOCIOLINGUISTIC CONNOTATION OF THE TERM “CHIMERIC GROUPS” IN SCHOOL

Nikolay Tsankov, Veska Guyviiska
South-West University „Neofit Rilski“, Blagoevgrad, Bulgaria

Abstract

Chimeric groups at school are a new pedagogical reality observed in the behaviour of communities prone to deviant activities. The different interpretations link these communities to difficult children, youth subcultures, and street gangs while chimeric groups are a possible conceptual projection of them. We are attempting at a sociolinguistic reading of the term “chimeric group at school” as a community of children and adolescents with deviant behaviour but not juvenile offenders, which makes us face legal terms and delinquent behaviour. A chimeric group of dealers, pimps, prostitutes and other subjects with deviant behaviour at school imitates the behaviour of criminal groups in society, borrowing mechanisms and means and also creating their own ones through social networks. Studying the sociolinguistic connotations of the term “chimeric group” allows for an estimation of the preparedness of the pedagogical community to adequately perceive this phenomenon and deal with it accordingly.

Keywords: *chimeric group, institutional community, behaviour, social and linguistic parameters, verdicts, speech acts, performative act, successful communication.*

Introduction

“Chimeric groups” in Bulgarian schools appeared in the period of democratic transition that Bulgaria has been going through since 1989. This is the time of creation, but also the time of separation with values that had been affirmed for years in Bulgarian society (Peteva, Filipova, & Toshev, 2011). Bulgarian educational space has become a hostage to changes it is not ready for. The children’s community is virtually devoid of monitoring and ideals. Alienation from school is only a manifestation of the alienation of families and a lack of care on the part of society in the long run. Bulgarian schools gave rise to gangs, formations and communities that emulate the patterns of behaviour of adults displaying antisocial behaviour. Undisturbed, given their anonymity and mass character, they have created their resistant characteristics, mainly related to aggression, bullying and violence in school. Even nowadays, some educators do not want to acknowledge their existence and believe they are the responsibility of the school psychologist. The school psychologist, however, is unable to make their individual or collective profile, given the exponential growth of these

groups and the constant conquering of new spaces in schools, including the virtual one.

Socio-pedagogical features of the chimeric group in school

A chimeric group at school is a criminal group, built on the model of antisocial, criminal groups in society. It has the same social arsenal of dealers, pimps, prostitutes, racketeers, bosses, blackmailers and traders as a potentially criminal community. Moreover, child chimeric groups are more creative than those of adults, and also much more mobile. This is because children hold the key to cyberspace without which the modern child or school are inconceivable. The "chimeric" character of these groups is defined by the opportunity to be anonymous as well as the possibility to transform anonymous space into public ones through the respect others have for its members due to the fear they impose. In scientific knowledge, chimeric groups are first mentioned in Russian literature in the 1980s together with the "perestroika" syndrome. In periods of transition group crimes (including those of children and adolescents) become more dangerous to society and attract new offenders daily (Enikeev, 1996).

In Western literature the problem of gangs of juveniles is seen in the context of deviation and delinquency. It is stressed in several studies how street gangs are the basis for deviant behaviour in adolescents and the main mechanism for joining them is related to the extent to which children feel inferior to others, to their identity problems and to the deviations in their socio-psychosocial development (Taylor, 2013; Klein 1995; Grant & Feimer 2007; Klein & Maxon, 2006).

In the context of "the problem of difficult children" (Usheva, 1997), we can investigate the mechanisms of antisocial behaviour in teenagers, including "bad decisions, bad goals, bad environment; deformed pedagogical functions of the family; conflict with their peers and a mechanism of bad educational impact".

The turning of the deviant norm in a source of power is a part of the problem of the "ineffectiveness of the now-functioning legal system" (Galabov, 1997).

The interaction of different legal systems, and the conflict between them can become a prerequisite for deviant behaviour to emerge. The deviant norm is indirectly linked to the problem of human identity in the sense that the deviant personality involves rejection by the community because it is maladaptive. Thus, each identity is relevant and not only the person is dependent on the group, but also the group is dependent on the behaviour of the individual. The negative definition for deviation imposed by the community, however, is related to the behaviour as a whole but not to separate acts, violations or delinquencies.

“Chimeric groups” in school are the new school power, they are in charge and it is the ‘bad’ that serves as a model for the ‘good’. The mechanisms of entering and leaving those groups are not studied but they are definitely not made of outsiders. The members of those groups are often excellent students and/or come from wealthy families; their goals by entering the group is not only to feel the thrill they see in the movies but to also exercise forms of control over others. The ‘Chimeric group’ is like a phantom; at school it is spoken of in secret but its arrogant power can be felt and is demonstrated everywhere the group can reach. Chimeric groups are omnipresent, and are not a privilege of the ghettos or mainstream schools.

Chimeric groups operate mostly within one school only. Their locality, however, is only an illusion because they take over new spaces at school by the hour. Manipulation through social networks allows these groups to create parallel worlds and conquer new territories of influence.

Often behavioural responses in “chimeric groups” are an expression of their “chimeric psyche” related to the adaptation to new cultural or social environments. One of the peculiarities of the chimeric psyche are the “accentuations”. They are not classic cases of psychopathy but are not normal psychological phenomena either (Leonhard, 1968).

Chimeric groups profess a different “value system” with mostly informal relations. They consolidate on the basis of common interests, attitudes and expectations. In “chimeric groups” derogations from the norm are not acceptable and are part of requirements which are not subject to any comment or discussion. Any attempt towards individualisation of performance is punished in order to continuously enhance the integration of other members into the group. This creates conditions for conflicts of chimeric groups and their members with the social and educational environment at school. The result for many of these students is a school dis-adaptation, disintegration and the start of criminal behaviour which unlocks the possibility for secondary criminal risk.

Chimeric groups change the identity of the adolescent, establishing a pattern of behaviour that determines the social fate of the participants. They also create a new subculture that is relatively comprehensive and is maintained as such over time. Adolescents’ deviant behaviour in school creates both “executioners” and victim subjects who experience the consequences of bullying, aggression and violence. The constant frustration felt by the child- victims at school every day, the fear they experience, turns them into martyrs. There is no worse humiliation than that of a child because the child has neither the strength nor the foundations of an established personality to find security within one’s self. The “chimeric group” of the offenders and aggressors is unnamable and

indefinable, placed beyond the discursive practices in schools, which should be carefully studied.

Together with the consolidation of chimeric groups in the school, new forms of resistance against them will emerge. This is a pedagogical reserve, which should be used by pedagogical professionals as a prospect to solve a problem of this nature.

Socio-pedagogical problems in the study of chimeric groups at school

Social pedagogy (Stefanova, 2014) prefers to make use of terms such as “deviation” and “delinquency” when referring to adolescents with deviant behaviour. Most often it is assumed that “deviation” is a type of anti-social behaviour associated with violating the “moral norms”. Delinquency is antisocial behaviour linked to the offense and violation of legal norms. With both types of deviant behaviour, in children and adolescents, re-socialization is needed as a socio-pedagogical corrective. Pedagogical activities should be in the foreground, however, since “deviant” behaviour implies interference in the social behaviour acts of the child. This behavior should be not corrected but transformed by pedagogical influences and interactions “(Gospodinov, 2010).

This idea makes a distinction between “corrective action” imposed by “re-socialisation” and “educational activity” related to the transformation of human behaviour and personality. In pedagogy, the occurrence of interactions between adults and children is at the level of values and their formation or reevaluation as such.

Few studies bring together social factors of antisocial behaviour, psychological foundations of the personality and the possibilities for educational impact. A systematic approach would allow a much more accurate assessment of the personality of the adolescent, who is still uncertain about her/his direction in life.

Chimeric groups at school are an expression of a clan spirit characteristic of the postmodern time. Clan-belonging is an attempt to strengthen the collective “we” as far as both group and clan identities are “objectively psyche” of archetypes, aspirations, fantasies, or totems which meet strong resistance in the monad nature of human individuality “(Mafezoli, 2011). Regardless of the universal clan spirit of the time we live in, protecting the ‘I’ in different social situations is life-saving. In this sense, pedagogical strategies and technologies applied to children and adolescents with antisocial behaviour in school must not just be “individually-oriented” but also “individually-affirming.”

Chimeric groups are part of a new social and pedagogical situation in Bulgarian schools that is still in the process of democratic change and social transformation. As such, they must be well studied and familiar so that the reasons for their existence and the negative effects on children and the school community may be removed or restricted.

Chimeric groups as criminal groups, communities and subcultures in school have their own sustainable socio-pedagogical features which include a new regressed values system, accentuations, educational disadaptation, aggression and criminogenic potential.

The socio-pedagogical issues of chimeric groups at school are of a different nature and thus there are different possibilities for solutions bearing in mind both the anti-social behaviour of children and adolescents and the psychological foundations of personality and potential possibilities to influence the group.

Social connotations of linguistic behaviour regarding the term “chimeric group” (empirical survey)

The study focuses on the social connotations of language behaviour regarding the term “chimeric group” as it is included in the performative mode of language (speech) use by testing the idea of social connotations of language behaviour in the context of sociolinguistics. The study examines the speech practices of students, teachers and professionals regarding the term “chimeric group” included in the performative mode of use. The communicative success of the speech community determines the value-related thinking strategies. These definitions, appeals, promises and threats include the term “chimeric group” in value types and behavioural attitudes.

The methodological basis of the empirical research includes:

- Austin’s theory of speech acts. In “How words do things” (1962), J. Austin distinguishes among three kinds of speech acts: (1) those limited to speaking itself-locution; (2) illocution - speech acts that consist of doing (when) saying; (3) an action is performed by (through) saying - performative speech acts. The object of study in the case are the “performative utterances” at school. It is the performative that is important as a type of conventional thinking of the participants. According to Austin (1962), one can use performative utterances to exercise judgement- “verdicative”, exert influence or exercise power “exercitive”, assume obligation or declare intention ‘commissive’, adopt attitude or express feeling “behabitive”, clarify reasons, argument or communication ‘expositive’ (Austin, 1962). Performative utterances and a performative mode of use of the term “chimeric group” will give us a clear linguistic picture of the studied phenomenon and its social projections.

- The theory of communicative success comes to life - “perlocutionary effect” in speech communication and speech practices of the entities in the social sphere, as developed in the writings of Dijk 1977, Bilmes 1986, Habermas 1999, Pagan 2008, and building on Austin’s theory with respect to “how specific a speech act is. There is an activity or action happening in it, conventions are involved, and reactions are manifest, i.e. the space comes to life because of the communication” (Mangancheva, 2012). The study relies on the idea of “perlocutionary effect” on speech practices in school and on the occasion of extending the notion of the “chimeric group” in the performative mode of use. The study does not seek common references and interpretations of the communicators or general schemes of thinking but aims to classify the value orders of thinking in pedagogical specialists and the ability or inability to reach consensus through language and its public use. In this case, the performative speech acts are institutional in origin, and this is what makes them important to us. This study does not relate to any other classifications of the performatives. The indicators use the achievements of Bulgarian linguists (Jereva, 2011), to classify the performative utterances in the Bulgarian language.

They include: verdictive modality - evaluation, opinion or approval; exercitive modality - order justification command; behabitive modality - apology, congratulation, praise, invocation; commissive modality - a promise, threat, taking responsibility; expositive modality - I answer, I prove, I admit, I illustrate, I assume.

The study went all the way in the

- *inclusion of the “chimerical group” as a concept in the “performative mode” of institutional use;*
- *search for communicative success - “perlocutionary effect” of the communicators: students, teachers, school counselors;*
- *consolidation of the speech communities in the school institution and its public linguistic space;*
- *social connotations of linguistic behaviour.*

The aim of the study is *to research into performative speech act in the school institution with respect to the “chimeric group” as a concept in the context of communicative success (perlocutionary effect) of the participants.* The main objectives of the study include:

1. Analysis of the term “chimeric group at school” as a sociolinguistic one;
2. Analysis of speech acts of institutional communities in performative acts through the term “chimeric group at school”;

3. Analysis of the perlocutionary effect of the linguistic behaviour of the pedagogical community through the term “chimeric group at school”.

Within the framework of the survey, 90 students in the secondary level from various schools, 45 teachers and 15 school counselors were asked to evaluate their attitude towards gangs at school, using the code name “Chimeric group” and a scale from 1 to 5. The results are summarised in Table 1.

Table 1

„Chimeric group” in performative mode of linguistic use	Stu- dents	Tea- chers	Coun- selors	Analysis
A “chimeric group” at school is a criminal group of children and adolescents which follows the behavioural pattern borrowed from the criminal world of adults.	43%	49%	23%	verdictive modality - evaluation, opinion or approval <i>Teachers and students both have the same percentages regarding verdictive modality (opinion and evaluation) with respect to chimeric groups in the performative mode. This modality of expression seems to be given insufficient linguistic priority</i>
The “chimeric group” at school must be located, its activities restricted and if possible eliminated as a type of a criminal behaviour.	4%	9%	12%	exercitive modality - order, justification, command; <i>Putting the chimeric group in performative mode of exercitive modality as justification does not seem to be supported by teachers, students and counselors- less than 10 % (except for the counselors). Such a response suggests the expectation that someone else has to make a decision and take responsibility for the execution of activities related to the gangs at school.</i>
Let's prevent “chimeric groups” from acting like gangs in school and remove their malicious influence!	9%	2%	2%	behabitive modality - apology, congratulation, praise, invocation <i>The Behabitive modality of the performative expression (invocation) with the ‘chimeric group’ does not receive the necessary speech support in the three surveyed groups. It is obvious that the high and low pathetic speaking is not popular when it comes to dealing with gangs</i>

Continued Table 1

Victims of “chimeric groups” at school as a type of criminal organisation are more than one would expect but eventually everyone has limits to their patience.	36%	28%	53%	commissive modality - a promise, threat, taking responsibility; <i>Commissive modality as a threat and taking responsibility relates to over 50 % of the counselors, 36% of the students and 28 % of the teachers. The results show the decisiveness to counteract gangs even at a linguistic level</i>
“Chimeric groups” at school are a newly emerged phenomenon linked to the criminal behaviour of adolescents who bring with them violence, aggression and suppression	8%	12%	10%	expositive modality - I answer, I prove, I admit, I illustrate, I assume <i>Expositive modality of performative utterances linked to the chimeric group in the quality of assumption is also distributed evenly among the surveyed speech communities. It shows that the respondents have fear or respect for gangs in schools. It also shows an impossibility to consolidate speech communities</i>

On the empirical level *the study of the term “chimeric group” in the mode of use in institutional performative speech acts allows us to talk about the possibility for the participants in communication to achieve communicative success (perlocutionary effect) - students, teachers and counselors.* Linguistic (speech) communities consolidate in terms of “performative utterances”, interpreting the term “chimeric group” in all the statements but primarily in the “commissive modality” (“threat” and “responsibility”); followed by verdictive modality (evaluation, opinion), and equally in all other modalities. In this case “performative utterances”, which include the notion that the “chimeric group” are part of the system of values and value order of thinking that bring not only agreement or disagreement to the communicators, but also expressed a varying degrees of readiness to act. The dominance of “commissive” and “verdictive”, i.e. of the regulations of the school to impose “opinions” and “evaluations” is present and at the same time to prepare the necessary changes in language and speech behaviour of the participants.

In conclusion:

1. The analysis of the concept of the “chimeric group in school” as a sociolinguistic concept is a reserve for expert evaluation of a real phenomenon at school and is related to deviant behaviour.

2. The studying of the speech acts of institutional communities in the performative mode of use through the concept of “chimeric group in school” assesses the readiness of the pedagogical community to adequately perceive the concept and act accordingly in real social environments. The domination of the verdictives and commissives i.e. the comments, assessments and threats is an expression of the pedagogic community’s preparedness to act against the chimeric group
3. The studying of the perlocutionary effect of the linguistic behaviour of the pedagogic community through the term “chimeric group” should show the varying intensity of value assessment within the community. These assessments are, however, mainly related to the verdictives of the school institution and the identification of the chimeric group as unacceptable.

The study of linguistic communities within institutions in the context of the notion of “chimeric group” *provides the opportunity to realise social connotations of linguistic behaviour in school*. Gangs, however, bring a new language, hence, a new world and the exploration of this world will provide a more complete picture “of how words do things”. Chimeric groups are not only a new educational phenomenon, but also a new language phenomenon in the public space of the school institution. Language tags are the surest way to the existing fundamentals of a phenomenon, including research, and the chance to test the preparedness for action and opposition to communities united by language and its power to be “the home of the truth and being” (M. Heidegger).

Reference

- Austin, J. L. (1962). *How to do Things with Words*. Oxford: At the Clarendon Press.
- Enikeev, M. I. (1996). *Basic and legal psychology*. Moscow, (In Russian).
- Gospodinov, Vl. (2010). *Adolescents: deviation, emotional intelligence*. Sofia: East-West, (In Bulgarian).
- Grant, C. M., & Feimer, S. (2007). Street Gangs in Indian Country: A Clash of Cultures. *J. Gang Res*, 14, 1-26.
- Galabov, An. (1997). Deviant norm. *Social. Review magazine book*, 1-2, 37-45.
- Jereva, M. (2011). Performatives and performative utterances in modern Bulgarian language. Abstract. *Dissertation for the degree of Doctor of philological sciences*. Sofia: Sofia University “St. Clement of Ohrid”, (In Bulgarian).
- Klein, M. C., & Maxson (2006). *Street Gang Patterns and Policies*. New York: Oxford University Press.
- Klein, M. W. (1995). *The American Street Gang*. New York: Oxford University Press.

- Leonhard, K. (1968). *Akzentuierte Personallichkeiten*. Berlin.
- Mafezoli, M. (2011). *The rhythm of life. Variations of postmodern themes*. Sofia: Marin Drinov, (In Bulgarian).
- Mangacheva, D. (2012). Communicative success in the dialogue interaction. *Language training, XXXIX, book 1. Foreign Language Teaching, 39, 1, 17-26* (In Bulgarian).
- Peteva, Z. V., Philipova, B., & Toshev (2011). Home, family, school: alienation of students from the school. *Chemistry, 20 (1) (23-42)* (In Bulgarian).
- Stefanova, M. (2014). *Social pedagogy*. Stara Zagora: University Publishing House "Tracian University" (In Bulgarian).
- Taylor, St. S. (2013). Why American boys join street gangs. *International Journal of Sociology and Anthropology, 5 (8), 339-349*.
- Usheva, M. (1997). *Why are difficult children difficult?* Blagoevgrad: Intellect A (In Bulgarian).

SOCIOLINGUISTIC CONNOTATION OF THE TERM "CHIMERIC GROUPS" IN SCHOOL

Nikolay Tsankov, Veska Guyviiska

Summary

Chimeric groups at school are a new pedagogical reality observed in the behaviour of communities prone to deviant activities. The different interpretations link these communities to difficult children, youth subcultures, and street gangs while chimeric groups are a possible conceptual projection of them.

"Chimeric groups" in Bulgarian schools appeared in the period of democratic transition that Bulgaria has been going through since 1989. This is the time of creation, but also the time of separation with values that had been affirmed for years in Bulgarian society (Peteva, Filipova & Toshev, 2011). Bulgarian educational space has become a hostage to changes it is not ready for. The children's community is virtually devoid of monitoring and ideals. Alienation from school is only a manifestation of the alienation of families and a lack of care on the part of society in the long run. Bulgarian schools gave rise to gangs, formations and communities that emulate the patterns of behaviour of adults displaying antisocial behaviour. Undisturbed, given their anonymity and mass character, they have created their resistant characteristics, mainly related to aggression,

bullying and violence in school. Even nowadays, some educators do not want to acknowledge their existence and believe they are the responsibility of the school psychologist. The school psychologist, however, is unable to make their individual or collective profile, given the exponential growth of these groups and the constant conquering of new spaces in schools, including the virtual one.

The study focuses on the social connotations of language behaviour regarding the term “chimeric group” as it is included in the performative mode of language (speech) use by testing the idea of social connotations of language behaviour in the context of sociolinguistics. The study examines the speech practices of students, teachers and professionals regarding the term “chimeric group” included in the performative mode of use. The communicative success of the speech community determines the value-related thinking strategies. These definitions, appeals, promises and threats include the term “chimeric group” in value types and behavioural attitudes. Within the framework of the survey, 90 students in the secondary level from various schools, 45 teachers and 15 school counselors were asked to evaluate their attitude towards gangs at school, using the code name “Chimeric group” and a scale from 1 to 5.

In conclusions, the analysis of the concept of the “chimeric group in school” as a sociolinguistic concept is a reserve for expert evaluation of a real phenomenon at school and is related to deviant behaviour. The studying of the speech acts of institutional communities in the performative mode of use through the concept of “chimeric group in school” assesses the readiness of the pedagogical community to adequately perceive the concept and act accordingly in real social environments. The domination of the verdictives and commissives i.e. the comments, assessments and threats is an expression of the pedagogic community’s preparedness to act against the chimeric group. The studying of the perlocutionary effect of the linguistic behaviour of the pedagogic community through the term “chimeric group” should show the varying intensity of value assessment within the community. These assessments are, however, mainly related to the verdictives of the school institution and the identification of the chimeric group as unacceptable.